Ч. 142. Львів, неділя, дня 26. червня (9. липня) 1905. Річник IX.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор

За границею.
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Чи потреба творити якесь нове товариство шкільне?

(+) Похвальна се і відрадна річ, що руска суспільність починає відчувати потребу зібраня і забезпеченя потрібних фондів на шкільні цїли рускі, що дбає про засновуванє приватних руских шкіл і семінарий учительских, інститутів для убогої або незаможної шкільної молодїжи. Сї змаганя довели вже до деяких успіхів, хоч они ще не відповідають дійсним потребам і числу руского населеня. В тім напрямі розвинуло львівске Руске Товариство педаґоґічне дуже видатну діяльність і вельми малими засобами, якими орудує, спромогло ся, окрім своїх видавництв і бурса інститутів, ввести в житє не лише виділову школу ім. Шевченка, але й женьску семінарию учительску у Львові. Коломийска філія сего товариства поробила заходи для відкритя приватної семінариї учительскої в Коломиї і не можна сумнївати ся, що руска суспільність піддержить сї заходи грошевими жертвами, без котрих змаганя філії остали би марними.

Зазив коломийскої філії Руского Товариства педаґоґічного дав привід якомусь П. Р. до проєкту оповіщеного в «Ділї», котрий він піддає публичній дискусиї. Задля того позволимо собі висловити свої погляди про сей проєкт що до самої цїли похвальний, але що до способу переведеня хиблений.

Сам автор зазначує, що у нас не брак проєктів, але звичайно кінчить ся на самих проєктах, одначе мимо того він виступає з новим проєктом. Каже він, що Чехи мають свою Matice školska, Нїмцї Schulverein, Поляки Towarzystwo szkoły ludowej, признає се, що й Русини мають своє

Товариство педаґоґічне, котре має на метї піддвигнути руске шкільництво і отвирати школи, працює по силам та при невеликому числї членів і недостачі фондів ледво удержати може ті школи, які доси заложило. Правда і наше товариство педаґоґічне, каже автор, могло би і десять разів більше членів мати, коли би крім людий, що стоять близше школи і вихованя, могло пригорнути до себе весь руский загал. Але на гадку п. П. Р. «добре було би завести катеґорию «членів спомагаючих», що платили би по 1 коронї річно, котрі отримували би карту приналежности до товариства і щорічний докладний звіт про поступи з розвою товариства, щоби кождий знав докладно, яка користь вийшла з єго корони, та висказували би свої бажаня виділови чи загальним зборам товариства, не впливаючи зовсїм на фахову педаґоґічно-наукову сторону житя товариства. Колиж би се не було можливе, то покликати би до житя орґанїзацию, котрої головна цїль була би опіка над рускими середними школами тов. педаґоґічного через достарченє потрібних фондів на шкільні цїли і спомаганє заходів коло закладаня і удержаня наших шкіл».

Видно із сего, що п. П. Р. не знає статута Руского Товариства педаґоґічного, з котрого міг би впевнити ся, що не треба аж творити катеґориї «членів спомагаючих», котрі платили би по 1 кор. річно, бо всї члени сего Товариства платять лише одну корону річно і длятого найнезаможнїйшому чоловікови спроможно стати членом сего Товариства і тим пособляти єго важній задачі. Так само не знає п. П. Р., що се Товариство щорічно печатає свій звіт в часописях, передовсїм в «Учителю» і окремими відбитками розсилає своїм членам, котрі мають нагоду дізнати ся із сего звіту про діяльність Товариства і що зроблено з тою короною вплаченою кождим членом. Із сего звіту, як і з «Учителя» міг би п. П. Р. впевнити ся, що Руске Товариство педаґоґічне занимає ся також і справами середних шкіл, але що не занимає ся так, як би сего вимагали потреби, то вина сего спадає передовсїм на руске учительство середних шкіл, котре вельми слабу бере в нїм участь (досить згадати, що на зборах, котрі відбувають ся в будинку рускої ґімназиї, являє ся звичайно ледви двох-трох професорів сеї ґімназиї). Отже замісць пристати до готової вже орґанїзациї, замісць впливати на нерадивих, щоби живійшу брали в нїй участь, виступає п. П. Р. з проєктом нової орґанїзациї, заснованя нового товариства шкільного. От що пише він:

„Як тілько гадка приймесь у загалу і таке товариство повстане, то можна надїятись на певно (?), що як не в сїм і не в другім, то певно в третім роцї товариство буде числити 100.000 членів. Тогди маючи річно забезпеченого доходу 100 000 корон, можна буде отвирати і удержувати школи, ширити науку межи широкі маси (курси анальфабетів) без потреби оглядатись на датки і наприкрятись просьбами о них і о поміч. Загал сам се зробить і кождий член буде мати за обовязок придбати з десяток других. Кождому буде се вигіднїйше, бо 1 К кождий дасть без ущербу для себе; і так малими датками здвигнемо наші школи і моральну духову силу руского народу“.

Звідки п П. Р. набрав такої певности, що нове товариство за два-три роки мало би аж 100.000 членів і 100.000 К певного річного доходу, не знаємо, Руске Товариство педаґоґічне єствує вже, хвалити Бога, більш четвертини столїтя, показало, що малими засобами розвинуло вельми хосенну і видатну діяльність, а мимо безнастанного накликуваня неутомимого касиєра проф. Алиськевича, котрого відозви можна читати майже на всїх руских часописях, мало що не щоденно, не могло на правду вийти поза півтретя тисячки членів, а звідкиж так нараз посипалоб ся градом аж сто тисячок?! Але видно і у самого п. П. Р. повстали певні сумнїви в реальність єго помислу і длятого сам признає ось що:

„Та заложити товариство не трудно; тілько щоби воно устояло ся, розвивалось і сповнило свою задачу, треба не тілько зрозуміня єго ваги в широких кругах інтелїґенциї і народних мас, не тілько реклями і одушевленя, але передовсїм також доброї орґанїзациї. Русин дасть радо свою вкладку до товариства, тілько, щоби він не потребував думати (!) о писаню (!) переказу, відсиланю гроший, о кореспонденциї (!) з виділом товариства і т. и. До тої точности ми ще не так скоро дійдемо. Та сему можна зарадити. Товариство в кождій місцевости має свого довіреного відпоручника чи аґента, що має у себе книжку місцевих членів; він приймає вписи нових членів провізорично і полагоджує кореспонденцию, достарчає членам карти приналежности, звіти з ужитя грошей з розвою товариства, пару разів до року відповідно до умови з членами інкасує від них членьскі вкладки за тимчасовими посьвідченями, і доручає їм посьвідченя оплати з виділу. І справа не була би зовсїм така трудна до переведених, а у живої суспільности вона зовсїм, можлива до зреалїзованя“.

Видно, що п. П. Р. не застановив ся над тим, скілько з одного боку суперечности в тім єго говореню, а з другого боку, яке сумне хоч правдиве сьвідоцтво убожества виставив він тут рускій суспільности, котру він признає живою. Припускає він, що руска суспільність так скоро поспішить вписати ся до нового товавариства, лише щоби, борони Боже, Русин не потребував думати о писаню переказу, (отже вже се є тягаром для Русина!) та вести кореспонденцию (на переказї написати імя і назвиско, місце, квоту, адресу товариства і заяву приступленя в члени — се страшна робота, на котру Русин не може спромогти ся!). І ми хочемо звати ся народом, хочемо щось значити в Европі, а лїнуємо ся зняти руку до написаня переказу! І се має бути та жива суспільність, що достарчить 100.000 членів на певно до двох-трех лїт?! Се справдї сумно і ми не маємо причини перечити сїй сумній правдї паном П. Р. висловленій, бо за 25 лїт єствованя Руского Товариства педаґоґічного моглоб зібрати ся коли не сто, то хоч десять тисяч членів, м'ж тими навіть таких, що за тяжкі подумати о написаню переказу, бож Руске Товариство педаґоґічне має вже численні філії і кружки і там уже можна зложити ту корону, наколи написати переказ для Русина так трудно. Тимто замісць творити нове товариство, котре було би приневолене доперва виробляти собі становище і цїлими роками бороти ся з материяльними потребами, був би п. П. Р. краще зробив, як би загрів руску суспільність до живійшої і численнїйшої участи в змаганю Руского Товариства педаґоґічного. Робити проєкти і вводити нові товариства, як сам п. П. Р. признає, річ не трудна, але зовсїм инакша річ, щоби таке товариство остояло ся, розвивало ся і сповнило свою задачу. Тимто кінчимо наші замітки єго власними словами:

„Тож на разї поможім через виплату субскрициї заходам філії педаґоґічного товариства в Коломиї около заложеня учительского семинаря і подумаймо про будуче, щоби почате дїло не скінчилось на одній Коломиї, але розвивалось і огорнуло весь широкий простір рідної землї“.

А так само до рускої суспільности звернемо ся єго власними словами не в цїли засновуваня нового товариства, а в цїли пособлюваня знаному вже у нас Рускому Товариству педаґоґічному:

„Кождий сьвідомий Русин без ріжницї стану повинен собі мати за обовязок належати до того товариства, тим більше що річний даток 1

корони нікому не буде за тяжкий. Се моральний обовязок кождої одиниці і кождої інституциї підтримати товариство з такими благородними цілями. А і для церкви річ великої ваги, щоби просьвіта ширила ся скрізь межи вірними, так що епископскі ординарияти в інтересі самої церкви мусїли би з почтя обовязку і ваги задачі се товариство підпомагати. Най кождий інтелїґентний Русин і Русинка відложить річно 1 корону на ту ціль, а кождий сьвідомий селянин і міщанин патриот радо учинить то само, бо буде видів наглядно овочі і користи того громадяньского діла. Наші інституциї, товариства, брацтва церковні, читальні, крамниці ітд. зроблять те саме".

Не роздроблюймо сил і так нечисленних, охочих до роботи, а єднаймо ся в однім осередку, котрий має великі і важні задачі, а особливо тепер, коли наближає ся новий рік шкільний, коли Руске Товариство буде мати нові значні видатки задля введеня висших кляс в львівскій семінариї учительскій, а до того і в Коломиї, поспішім єму з видатною помочию громадним зголошенєм в члени і не лїнуймо ся подумати о написаню переказу, хоч Торариство навіть дало би випечатати готові, якби було певне, що приступить хочби нових 1000, а не то вже сто тисяч членів.

З державної ради.

Палата послів.

На четверговім засїданю внесли чеські радикали через пос. Фресля около 600 наглих внесень. При їх відчитуваню президент палати ґр. Феттер запитував палату при кождім поодиноко, чи поперає наглість, але нїодно з внесень не найшло відповідного попертя. По відчитаню кільканайцятьох внесень президент заявив, що перериває дальше читанє тих внесень, бо бачить, що многі з них є повторенєм давнїйше внесених иншими послами, а відчитає ся їх аж по перегляненю. Пос. Пернерсторфер і Хоц спротивили ся сему, а пос. Хоц поставив внесок на перерванє засїданя для перегляненя внесень. Палата заявила ся 153 голосами проти 30 за відкиненєм сего внесеня. Потім мінїстер рільництва відповідав на інтерпеляциї.

По полагодженю наглого внесеня пос. Уджаля в справі підвисшеня меліорацийного фонду, і закона о адмінїстрацийнім трибуналї, президент заявив, що приступає ся до звіту цлової комісиї о торговельнім договорі з Німеччиною. На те чеські радикали починають викрикувати, питаючи президента, що діє ся з їх внесенями. Пп. Фресль, Хоц і Кльофач свищуть, кричать і тупають на переміну, стараючись перервати мову референта про торговий договор, д-ра Бернрайтера. Пос. Штайн поривае каламар з піском з пульту мін. Пентака і мече ним в сторону ческих радикалів. Каламар паде поза метою під дверми. Тимчасом по д-рі Бернрайтері промовляло кількох бесїдників, а се розоружило ческих радикалів, які домагали ся замкненя засїданя. Серед тишини в палатї промовляв мінїстер торговлї бар. Каль і ґенеральний референт за пос. Ґарапіх, почім палата приняла договір з Німеччиною зі всїма додатками. Без дискусиї принято також у всїх читанях закон з порученєм правительству, тимчасово управильнити торговельні відносини з Швайцариєю і Болгариєю.

Засїданє покінчило ся о $11^1/_2$ год. в ночи і тревало $12^1/_2$ годин.

Вчерашне засїданє почало ся дословним відчуванєм впливів на жаданє ческих радикалів. Опісля палата приступила до дневного порядку, се є до дискусиї над кредитом на альпейскі зелїзниці. По рефераті пос. Сильвестра промовляло кількох послів, а потім забрав голос президент мінїстрів бар. Ґавч і заявив іменем правительства, що приступить ся до переговорів в справі удержавленя північної зелїзниці ім. ціс. Фердинанда, зелїзниці »Тов-а державних зелїзниць«, дальше австрийскої півн. західної і полуднево-німецкої зелїзниць. Єсли би жаданя зарядів тих зелїзниць були не до принятя, то правительство зробить ужиток з прав прислугуючих єму під зглядом концесий і контрактів в справі викупна дотичних зелїзничих шляхів. Заяву правительства принято оплесками, почім по промові пос. Кафтанз, управителя мінїстерства зелїзниць, Врби, і ґенерального бесїдника за пос. Еленбоґена президент замкнув засїданє і назначив слїдуюче на нинї.

Палата вельмож

відбула вчера засїданє, на якім принято ухвалений палатою послів закон о похатництві в другім і третім читаню, однак з деякими змінами §§. 12 і 16. Палата вельмож заявила ся іменно за тим, аби право затверджуваня громадскої ухвали о заборонї похатництва прислугувало мінїстерству торговлї, а не, як ухвалила палата послів, полїтичним краєвим властям. Слїдуюче засїданє буде в пятницю 14. с. м.

Події в Росиї.

З Одеси.

Бюро Райтера доносить, що в Одесї полїция арештувала сотки осіб, а між ними визначних горожан, адвокатів та инших інтелїґентів. В многих жидівских домах найдено при ревізиї бомби. Страйк в деяких фабриках тревае дальше, а між страйкарями а війском приходить часто, головно в ночи, до кровавих стріч. Позавчерашної ночи згинуло на улицях міста 35 осіб. Н приказ ґубернатора вицофано з середмістя значну часть війска, яке підозрівано о симпатиї з робітниками.

Селяньскі і робітничі розрухи.

В многих околицях України вибухли нові або повторяють ся давні розрухи селян. Як доносять з Одеси, в Бесарабії ширить ся формальне повстанє. Місто Орхев стоїть в огню. Коло Херсону при днїпровім лиманї заворушили ся також села. Війско мало в тих околицях убити 700 селян, а загалом в послїдних двох тижнях мало там згинути поверх 5.000 людий. В доках адміралїциї в Миколаєві над лиманом ріки Бога застрайкували всї робітники. Кинена в тій фабрицї бомба убила 4 мущин і 2 женщини. Про робітничі страйки доносять також з Єкатеринослава. Страйк фабричних робітників в Петербурзї ще не покінчив ся. Минулої ночи, як доносить телеґрама, відбули ся в Петербурзї збори 50.000 робітників; ухвалено зєдиненє всїх робітників, закінченє війни, утворенє демократичної републики. На зборах промовляли також робітники з Лоди, Варшави і Одеси. З Харкова доносять, що тамошні полки піхоти збунтували ся.

„Потемкин".

З Констанци, як звісно, поїхав корабель «Князь Потемкин» до Теодозиї і там зажадав живности і вугля. Міска рада — як доносили первісно — ухвалила сповнити жаданя «Потемкина», але пізнїйші телеґрами доносять, що коли лодка з «Потемкина» прибивала до порту, принято єї карабіновими стрілами і убито на нїй двох Росиян. Тодї торпедовець, що пливе з «Потемкином» стрілив раз на місто, але стрільно упало далеко за містом. Небавком сей корабель віддалив ся на море і переловив торговельне росийске судно «Вел. кн. Алексей» та забрав з него живність, худобу і гроші, почім відплив в незвіснім напрямі. Вчера прибув до Теодозиї росийский контрторпедовець, який має приказ, затопити «Потемкина» торпедами, коли він не піддасть ся добровільно. Послїдний берлїньский Local Anz. доносить з Царгорода, що сей контрторпедовець пристав до «Потемкина». Скілько в тім правди, годї знати, бо, як доношено, контрторпедовець був обсаджений самими офіцирами. В Царгородї заряджено всякі средства осторожности, аби «Потемкин» не передер ся через Босфор. Догадують ся, що він тепер в дорозї до Трапезунту. Кілька турецких торпедівців виїхало в ті сторони, аби в потребі боронити міста перед напастию. «Потемкином» має кермувати тепер якийсь капітан анґлїйского парохода, згоджений за ту саму плату, яку мав на попереднім кораблї. Каса «Потемкина» має мати 750.000 рублїв.

ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні півроку просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** В недїлю: руско-кат.: Давида; римо-кат.: Кирила еп. — В понедїлок: руско-кат.: Самсона; римо-кат: Амалії. — В второк; руско-кат.: Кира і Йоана безс.; римо-кат.: Пелагії муч.

— **Від головного Видїлу Руского Тов-а педаґоґічного у Львові** одержуємо до поміщеня отсю відозву: В сїм роцї в часї великого посту уладжено заходом І секциї Тов-а педаґоґічного відчити у Львові і на провінциї, з яких дохід призначено на приватну женьску семінарию учительску з руским язиком викладовим. Відчити відбувались у Львові з початку в салї пасажу Міколяша, потім в салї рускої ґімназиї і в школї ім. Шевченка. Відчити сї принесли netto загальну суму 114 К 48 с. На провінциї відбувались відчити заходом філїї Рус. Тов-а пед. в слїдуючих містах: Дрогобичи, Золочеві, Калуши, Заліщиках, Станиславові і Коломиї. Не бракло однак і відчитів в инших містах, лиш аранжували їх філїї переважно для учителїв або і читалень пр. в Самборі, Буску, Збаражи. Відчити на провінциї принесли 80 К 85 с чистого доходу. Взагалї всї філїї Тов а пед. застановлялись над уладженєм відчитів, однак з причини браку прелеґентів а також і инших причин місцевих не могли се дїло вже тепер ввести в житє. — Головний Видїл Рус. Тов-а пед. складає всїм Вп. прелеґентам членам і нечленам за їх труди і пожертвованя для рускої науки, як найщирійшу подяку. — Заразом Видїл Тов-а пед. звертає ся до всїх своїх філїй і кружків педаґоґічних, щоби вже в часї ферий вакацийних заняли ся зложенєм відповідних відчитів і упросили відповідних прелеґентів так, щоби вже з початком жовтня у всїх містах нашого краю устроювано відчити з доходом на приватну женьску семінарию учительску у Львові. З другої сторони звертає ся Видїл також до всїх приятелїв руского слова і рускої науки, щоби в часї ферий приладжували цїлі цыклї популярних відчитів з обсягу всїляких наук і відомостий, відповідних для рускої суспільности, особливо з царини рускої історії, ґеоґрафії, етноґрафії і взагалї рускої культури, щоби через такі заокруглені виклади розбудити і ширити сьвідомість национальну і підготовляти тим способом ґрунт до народної працї так просьвітної, як і економічної. Заяву в справі обнятя викладів і відчитів зволять Вп. пп. прелеґенти зложити на руки філїй Рус. Тов-а педаґоґічного, а для Львова на руки Видїлу (ул Сикстуска ч. 47). — Секция для відчитів відносить ся як раз тепер до сих институций і накладів, які видають популярні відчити друком, буде небавом розпоряджати відповідними катальоґами а навіть відчитами. Сї катальоґи розішлесь з початком вересня до філїй Тов-а і сих щирих людий, які о се будуть просити і схочуть заняти ся тою важною орґанїзацийною роботою по містах і селях. — Видїл має повну надію, що в сїм роцї від жовтня по цїлім краю буде ширитись руске слово і буде просьвічувати і лучити руску суспільність в одну родину. — *Видїл.*

— **Поклик.** Взиває ся всїх тих, що хочуть здавати перед фериями вступний іспит до рускої ґімназиї в Станиславові і є до іспиту добре підготовлені, щоби явили ся безусловно дня 13. с. м. межи год. 3—6. по полудни в бурсї філїї Руск. Тов-а педаґоґічного в Станиславові при ул. Пелеша ч. 9. Кождий кандидат мусить мати з собою: а) метрику хресту, б) сьвідоцтво щіпленої віспи, в) сьвідоцтво шкільне з послїдного степеня науки а крім того 6 К 20 с на вписове. — *Від філїї Руск. Тов-а педаґоґічного в Станиславові.*

— **Сокільский попис в Станиславові.** На дохід будови власної сокільнї устроює тов. ґімнаст. „Руский Сокіл" в Станиславові в недїлю дня 9. с. м. в театральній сали ім. Монюшка, вокально-ґімнастичний концер з отсею проґрамою: 1) Вербицький: Симфонїя D-dur відограє орхестра 25. пп. 2) Вільні вправи дїтий в такт музики. 3) Пірамідки виконає „Сокіл" з Пацикова. 4) Хор „Сокола" з Тисьмениці. 5) Вправи топірцями в такт музики виконає „Січ" з Пасїчної. 6) Вільні вправи дїтий „Сокола" з Пацикова. 7) Хор „Сокола" з Тисьмениці. 8) Вправи топірцями „Сокола" з Пацикова. 9) Вільні вправи лїсками в такт музики виконає видїл пань станиславівского «Сокола». Цїни місць: Льожа І. і Х. по 8 К инші по 6 К; фотелї в партері по 2 К 40 с. Крісла І-рядні по 1 К 80 с. ІІ-р. по 1 К 20 с; фотелї на бальконї по 2 К 40 с, инші по 1 К 20 с; партер 40 с, ґалерия 30 с. Білєти дістати можна в день концерту від год год. 5 з полудня при касї. Початок точно о $7^1/_2$ год. веч.

Зі згляду на ціль просить ся всїх о найчисленнїйшу участь. — *Старшина.*

— **Людова забава в Збоїсках**. Читальня «Просьвіти» на Жовківскім передмістю враз з читальнею «Просьвіти» в Збоїсках уряджує дня 9. с. м. о год. 4. попол. велику людову забаву в парку в Збоїсках. Вступ 30 с.

— **В Перемишли** устроюють завтра на замковій горі фестин на дохід бурси ім. св. о. Николая. Вступ 20 с. Початок о 3. год. зполудня.

— **В Букачівцях, повіт Рогатин**, відбуло ся 23. червня с. р. віче під шопою тамошного пароха о. М. Раковского при участи яких 500 осіб обох полів. По отвореню віча о. Ст. Городецким вічевики вибрали предсїдателем зборів о. Городецкого, а сей представивши правительственного комісаря, покликав на секретаря о. Олексу Пристая, та удїлив голосу першому референтови п. Вяч. Будзиновскому, до реферату про наше полїтичне положенє. Економічно-просьв. реферат виголосив о. А. Пеленьский, а вкінци виголосив о. Городецкий, віддавши предсїдательство свому заступникови, промову на тему „Опіка властий шкільних над руско народною школою і просьвітою". Дальший бесїдник о. Яворский заохотив в горячих словах присутних до любови рідої мови і бороненя своїх горожаньских прав, а селянин Семчій з Казор заохотив зібраних до переведеня всего того, що на вічу чули.

— **Капітуляция чи консолїдация?** «Народний Комітет» оголосив в четверговім «Дїлї», що з огляду, що др. Т. Окуневский не приняв кандидатури на соймового посла в волочівскім окрузї, тому «Народний Комітет рішив не ставити свого кандидата при сїм виборі і виборцям свого сторонництва полишити вільну руку в тім напрямі, що оставляє ся народній совісти кождого з Русинів-виборців, чи схоче віддати свій голос москвофільскому кандидатови, чи здержати ся від голосованя». — З того приводу одна з шовіністичних польских ґазет замічує злобно, що Українцї скапітулювали перед москвофілами. Здає ся, що радше можна тут припустити другу альтернативу поставлену в заголовку.

— **Звіт школи музичної „Бук Бояна"** в Чернівцях. Школу отворено 15. жовтня 1904. З початку учено лише співу сольового і гри на фортепянї, а від 1. падолиста також гри на скрипцї. Наука тревала аж до 1. липня 1905, з півмісячною перервою науки гри на форт. і співу сольового. Всїх учеників вписало ся в протягу року 38, лишило ся до кінця року 18. На так великий убуток учеників вплинуло се, що науку гри на форт. і співу сольового треба було конче перервати. Треба однаковож замітити, що деякі ученики трактували школу несериозно і не вчащали правильно на науку. Ходили прим. до кінця місяця, а 1. слїдуючого місяця прямо не показували ся більше, не повідомивши нїкого наперед, що перестають ходити. Розуміє ся, що успіхи тих учеників, що ходили точно, були цїлком вдоволяючі. Науки удїляли дві учительки. З шкільних оплат вплинуло 979·40 К, розходу було 979·40 К, отже сальдо =0. Розхід виказує такі позициї: учительки 716 К, обслуга 23·28 К, стемплї 2 К, чинш за хату «Нар. Домови» 180 К, інвентар (таблиця) 18 К, музикалїя 26·02 К, книжки фахові 14·10 К, разом 979·40. Сей рік шкільний, хоч початий тодї, коли вже по більшій части дїти побирали науку музики деинде, все таки виказав досить значне число учеників, так що надїяти ся належить в слїдуючім роцї великої фреквенциї тим більше, що школа буде вже мати концесию і буде мати право видаваня сьвідоцтва. — *Модест Левицький*, яко управитель і касиєр школи з рамени тов а «Бук. Бояна».

— **Вибір президиї м. Львова**. На четверговім засїданю міскої ради у Львові відбули ся вибори нового президента і обох віцепрезидентів міста. Президентом став вибраний дотеперішний I віцепрезидент п. Михайло Михальский 48 голосами на 94 голосуючих. Крім того одержали: др. Дулємба 31 гол., др. Ґломбіньский 2 гол., а 2 картки були чисті. I. віцепрезидентом вибрано д-ра Тадея Рутовского 57 голосами. Попри него дістали: др. Стеслович 25 гол., др. Лїсевич 8, Ром. Дзєслєвский 1 гол., а 2 картки були чисті. II. віцепрезидентом вибрано дотеперішного II. віцепрезидента Станислава Цюхціньского 56 голосами. 23 голоси одержав Гіп. Слївиньский, 4 Найман і кількох радних по 1 голосї; 6 карток віддано чистих. «Стрільниця» побідила отже на цїлій лїнії.

— **Огнї**. В Мощаници, чесанівского повіта, згоріло онодї 6 селяньских загород, вартости поверх 7.000 К. Нїодин з погорільців не був обезпечений. — В Хотилюбі коло Чешанова згоріло 5 господарств вартости около 20.000 К. Чотири господарі були обезпечені на 4.000 К.

— **Філїя „Руской Школи" в Вашківцях н. Чер.** устроює в суботу дня 15. с. м. в касиновій сали вечерницї з танцями. Стрій народний або візитовий. Вступ від особи 2 К. Музика глиницка п. Алєка Паращука. Початок о год. пів до 9 вечером. Запрошеня розсилають ся рівночасно. Хто через недогляд не одержав запрошеня, зволить звернути ся до п. Івана Герасимовича учителя в Вашківцях н. Чер.

— **Санкция законів**. Цїсар санкционував ухвалу гал. сойму що до дозволу затягненя позички в квотї 50.000 К повітовій радї в Камінцї струмиловій, а повітовій радї в Городенцї на затягненє позички 45.000 К на покритє дефіциту і на повітові видатки.

— **Дрібні вісти**. Добра Возилів в бучацкім повітї набула на лїцитациї в станиславівскім судї за 241.600 К Зеновія з ґр Лосів Богдановичева.

— **Конкурс**. Отсим подає ся до відомости, що „Товариство Руских Женщин" в Станиславові приймає до інституту учениці під отсими услівями: 1) Кожда мати обовязана бути членом тогож Тов-а. 2) За удержанє мають родичі платити за одну донечку по 36 К; за дві по 34 К; а та три донечки по 30 К. 3) На інвентар 2 К на рік. 4) На пранє місячно по 1 К. 5) На удержанє учительки по 1 К місячно. 6) За музику на фортепянї платить ся осібно по 10 К місячно. 7) Родичі є обовязані з гори платити, на що мають декларацию підписати. 8) Кожда інститутка мусить мати потрібного біля по 6 пар, котре безуслівно мусить бути позначене для утриманя межи білєм порядку. Зголошеня до 20. серпня приймає панї Баришева — Угринів долїшний, п. Станиславів. Рівночасно подаємо до відомости ВП. родичам, що «Тов. Р. Ж» приняло від 1. мая настоятельку Випаню Крушиньску, родом Нїмку, а вдову по рускім сьвященику, фахову учительку, котра обовязалась вести з дїтьми конверзацию нїмецку і котра під кождим зглядом в цїлости відповідає свому завданю. — *Видїл.*

— **З зелїзницць**. Дня 15. мая с. р. отворено на шляху Струже-Нове-Загірє поміж стациями Загіряни і Віч перестанок „Лїбуша" для руху особового і пакункового. Білєти їзди продає ся на перестанку, а належитість за пакунки оплачує ся при відборі.

Всячина.

— **Зелїзнича катастрофа**. Минулого тижня розбив ся коло стациї Ментор на шляку між Новим Йорком а Чікаґо блискавичний поїзд, а жертвою катастрофи упали всї подорожні і служба, бо всї були поранені, а 20 осіб погибло. Та катастрофа звернула увагу на зелїзничі відносини в Північній Америцї, котрих характеристичною прикметою є легкодушність, з якою відносять ся товариства до здоровля і безпечности подорожних. Америка не має державних зелїзниць, лише виключно приватні, а ті ведуть між собою на ріжні способи конкуренцию. З Нового Йорку веде до Чікаґо сїм зелїзних доріг. В наслїдок конкуренциї не може бути бесїди о постійнім розкладї їзди, бо заряди зелїзниць старають ся скоростию поїздів перейти конкурентів: „Експрес", з яким лучила ся катастрофа, був саме найскоршим поїздом на згаданім шляху, бо просторонь 2.700 км перебігав в 17 годинах, між тим, коли инші поїзди їдуть 24 годин. Той поїзд був уряджений з великим комфортом, їзда ним була дуже дорога, а забирав з собою найбільше 60 осіб. Пересїчна скорість була у него 130 км. на годину, а в критичнім дни скорість виносила через спізненє 160 км. на годину. Катастрофу спричинило зле уставленє зворотницї на стациї Ментор. Поїзд вїхав на т. зв слїпий шлях з такою силою, що вирвав поперечну запору на кінци тору, а тендер знищив котел і огнище. Три вози, з яких складав ся поїзд, вискочили на поломану машину і запалили ся від огню зпід кітла. Катастрофа лучила ся на стациї, що лежить далеко від людских осель і три години треба було ждати на поміч з найблизших стаций і міста.

— **Самоубійства** множать ся в послїдних часах в Галичинї так сильно, що аби всї занотувати, треба би утворити постійну рубрику самоубійств. Людьми оволодїла якась незрозуміла нервозність, брак зневіри в свої сили, недоцїнюванє свого житя ітд Найменше яке неповодженє, вже кулька або стричок в роботї. В Бережанах застрілив ся 21-лїтний практикант аптикарский Ярослав Кордуба, син місцевого пароха. Причиною — умовий розстрій. В Ряшеві застрілив ся ученик ґімназиї Ян Ґамонь. Причиною — нервове подразненє. В Личковицях коло Гусятина задусив ся шнуром 86-лїтний селянин Іван Кухняк. Причина — родинна неагода. В Мостисках стрілив собі в скрань артилєрист Ромуальд Лєрх і смертельно ранив ся. Аж гидко писати про ті всї випадки самоубійств.

МАЛИЙ ФЕЙЛЄТОН.

На переломі житя.

(*Відповідь Молодого доктора*).

Чи можна? — Може не забороните, коли аж трех на одного. Бо бачите, до п.-р-к і Ідеалїста в «Руслані» прилучив ся єще п. Б. Ґ. в »Дїлї.« А всї бий-забий на мене! Нї, нї, направду: не бють на саму поставлену під дискусию тему, тільки поза тему таки на мою особу. А тут, думаю, особи нї при чім, тому я навіть не наводжу повного імени п. Б. Ґ., хоть він підписав ним свій фейлєтон в „Дїлї». Аж цїлий фейлєтон! Так може і мене примістїть де ласкаво «під штрихом». Най я вже вискажу, чого не досказав перше, тай і те, що хотїв би зачепити на будуче.

Колиб п. Б. Ґ. мав був щось позитивного сказати, то не був би певно силив ся майже в чотирох стовпцях рекапітулювати цїлого ходу полєміки, бо і так, хто не читав єї в «Руслані», не може мати про неї понятя з тих виривків які навів п. Б. Ґ... Доперва при кінци четвертого стовпця бере ся «до молодого доктора» і згори називає єго „погляди варварскими, а їх ширенє деморалїзациєю». За ними іде крепке порівнанє, немов то я »трактую справу подружя так, як різник торг безрогами», бо так не купувати ме єї — для гарних очий! Відтак автор подає свої поміченя з кофейнї, з гостинницї і з «Бесїди» про щасливість подружий (!) і після особистої апострофи до моєї особи, кінчить в однім, пятім стовпци свою розвідку запитанєм: «Чи подружє має бути средством до здобутя становища, чи увінчанєм образованя і студиїв, чи способом рациональної господарки місячною платнею, чи може... чим иншим? В тім сук».

Але той сук автор не вибив і остав нам винен відповіди на поставлене собою питанє. Отже я, уникаючи дальше всякої „полєміки" буду старав ся позитивними даними осьвітити по змозї сю квестию, яка стає актуальною для кождого на переломі єго житя.

Час і средство подружя.

Що заручини — се не торг безрогами, се правда, але заручуючі ся, — се також і не пара голубів, на даху, що то дзюбками поклюють ся і вже они злучили ся на віки... Кождий новоженець прецїнь бере під увагу не тільки самі, так сказатиб, визволені прикмети своєї судженої, як єї красу, образованє, вдачу та уложенє, але і практичні сторони, як єї господарність, замилуванє порядку, вимоги що до тоалєти, способу житя і т. д., а дальше єї родинні відносини та і свої власні. Бож від того залежить найбільше тревала згода, спокій і гаразд в подружю.

Якась слїпа, стихійна, велика любов належить до найрідших випадків та і тодї она рідко приносить щастє в спільнім пожитю. Самою любовю в подружю жити не можна, а такий «ідеалїзм» відбиває ся дуже прикро не тільки на самих подругах, але і на їх сімї.

Чиж то можна де подибати в культурнім сьвітї, щоби «з любови» побирали ся такі дїти, як у нас се буває. Заледви 14 лїт скінчить дївчатко, вже єї випихають за 22—23-лїтного молодця і то випихають — на бриндзю. На власнім господарстві така дитина запрацьовує ся, а до того ще не вміє зварити — не зїсть як слїд, прийде дитинка, а за рік друга, або і трета, а а тут для ощадности мати сама їх плекає, висхне сама як щіпка тай і дїточки марненькі, що аж лячно дивити ся — і ще добре буває, коли з тої великої »любови» не осиротить дїтий в 30—35 роцї житя. А такі випадки у нас не є спорадичні! Аж див і сум збирає, чому то пр. між нашими поповичами і попадянками так богато слабосильних, анемічних, блїдолицих і ясно-костистих одиниць. Ониж прецїнь виховані на селї, на книшах, на разовім хлїбі, де тільки доброго набілу, такого сьвіжого воздуха! Они повинні становити найздоровійший, найгарнїйше розвинений контингент молодїжи, колиб не ті наведені в горі недостатки. Деж би пр. у Нїмців віддали дївчину замуж перед двайцятим роком. Борони Боже! Се означало би прилюдну соблазнь, а таких родичів показували би пальцями, що ось то свою дитину живцем у гріб кладуть.

Вправдї жиди віддають і женять ся скоро, але се вже условлене їх расою, та і впрочім они не представляють собою фізично сильного типу, а з другої сторони они на материяльну сторону подружя кладуть велику вагу. Молода жидівка, віддавши ся, стає предметом опіки і заходів обох родин, звичайно не кормить сама дїтий і тому бувають і дїти здорові і она груба як бодня. Але ось вказав би хто, що наші бабки від-

давали ся в 15 році житя, викормили по 18-ро дітий і жили 80 літ. Се правда, але жадна традиция анї статистика не каже, кілько то їх померло перед часом... Про тих не згадує ся, або звичайно спихає ся причину на їх слабосильність, а не на хибний спосіб устроєня свого житя. Здає ся менї, що у нас дуже на часї був би «Порадник для молодих материй«, або «Спосіб плеканя дітий».

Може се не належить до теми? Так нехай сьвітла редакция вичеркне. Я пишу се тому, бо у нас є богато батьків-ланців, котрі про свої діти під тим зглядом не дуже то дбали та і про своїх внуків не журять ся. А тепер завертаю близше самої теми.

(Дальше буде.)

Посмертні † оповістки.

— **Антоніна Яремова**, жінка ґімназияльного професора, упокоїла ся дня 4. с. м. у Львові по довгій і тяжкій недузї в 33. році житя. В. ї. п.!

Телеграми

з дня 8. липня.

Будапешт. Бар. Феєрвари має виступити перед коаліциєю з новими компромісовими пропозициями і жаданєм, аби она, задля приготованя компромісу утворила парляментарну міністерию.

Маґдебурґ. Magdeb. Ztg. доносить, що папа утворив колеґію з сїмох кардиналів, яка має розглянути условини, під якими Ватикан міг би приняти від італїйского правительства ґваранцийне право і апанажі.

Петербург. На Кавказї грозить вибух загального оружного повстаня. В Тифлїсї настали в послїдних днях розрухи. Зелїзницї між Тифлїсом а Батумом і Баку перервано.

Льондон. Бюро Вольфа доносить з Токіо, що комісия для мирових переговорів виїздить до Вашинґтону дня 8. с. м, се є нинї.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 1. до 16. липня 1905.

Нова сензацийна проґрама.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлї і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год вечером, Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9 З купленим білєтом на фотелї, льожі і I-рядні крісла можна їхати даром на представленє омнїбусами Кольосею, які ждуть коло Віденьскої Каварнї.

Композициї Ярославенка на фортепян
»ЛЮБОЩІ«
вальцї по К 1·50
I-ший Народний Марш
по К 1·00
продають ся по всїх книгарнях у **Львові** і в **Перемишлї**, в **Станиславові** у Штавдахера, в **Чернівцях** у Пардїнього і в **Коломиї** у Оренштайна
(5—10)

Лев Лопатиньский.
Сольо терно
оповіданє з льотерийних пригод.
— Цїна 30 сот. —
Набути можна в Ставропигійскій книгарни.

Товариство взаїмного кредиту
„Днїстер"
стоваришенє зар. з обмеженою порукою
у Львові (Ринок ч. 10)

приймає **вкладки** до опроцентованя на 4 прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадницї почтової; вкладати може кождий, навіть і нечлени; на жаданє звертає ся вкладку кождого часу, навіть без виповідженя (за есконтом).

Позички удїляє »Днїстер« своїм членам на 6 прц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 лїт; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотеки або доброї поруки.

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до »Днїстра«.

Членами можуть бути тілько члени обезпечені в »Днїстрі«.

Чистий зиск розділяє ся межи членів яко дивіденди від удїлів і на добродїйні цїли. — Дотепер удїлив »Днїстер« на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Товар. кредитов. „Днїстер" 31/12 1904

Вкладки:	1,783.673 К.
Удїли членів:	133.117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26.576 К.
Позички удїлені:	1,616.402 К.
Цїнні папери:	123.627 К.
Льокациї:	169.456 К.
На рах. біжучім:	81.968 К.

За певну і добру льокацію
поручаємо:
4½% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи Товариства кредитового земского
4% і 4½% листи Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облїґациї пропінацийні
і всїлякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.
КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал акц.
БАНКУ
Гіпотечного

Тутки і паперцї СОКІЛ можна набувати в „Сокільскім Базарі" у Львов і у всїх торговлях вкраю

Всї календарі і часописи можна набувати в »Сокільскім Базарі«.

Розклад зелїзничих поїздів від I. мая 1905. (Час середно-европейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):
6·00	з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Хирова
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию ¹/₆—³⁰/₉ вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе
7·30	з Рави рускої, Сокаля
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів
7·29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша
7·50	з Рави рускої, Сокаля
8·05	з Станиславова, Жидачева
8·15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова
8·18	з Яворова
8·50	з Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
11·45	з Ярослава, Стрия, Борислава
10·35	з Ряшева, Лавочного, Калуша, Любачева
11·05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе
11·55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови
1·30	**посп.** з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Н. Санча
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик, Кіц-
11·50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича
2·30	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови
3·45	з Стрия, Тухлї (¹⁵/₆—³⁰/₉), Сколього (¹/₅—³⁰/₉)
4·32	з Яворова
5·01	з Сокаля, Белзця, Любачева
5·25	з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Осьвенцїма
5·45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселицї
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича
9·10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе
9·50	з Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
9·20	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Залїщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина
10·50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Залїщик
2·31	**посп.** з Кракова, Берлїна, Варшави, Відня, Праги
	на дворець „Підзамче"
7·00	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів
2·15	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів,
5·15	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Залїщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець Чорткова, Залїщик, Іваня п., Скали, Гусятина

о год	Відходять зі Львова (головний дворець):
6·15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Гусятина,
7·30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
8·35	до Яворова
8·25	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Праги,
8·35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвенцїма
9·00	до Самбора, Хирова Івонича, Н. Санча,
10·55	до Іцкан, Калуша, Потутор
9·20	до Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Делятина, Залїщик
11·10	до Белзця, Сокаля, Любачева
2·00	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Залїщик, Гусятина
2·40	**посп.** Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
2·50	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Праги
2·55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
4·10	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·20	до Самбора, Хирова, Сянока
5·58	до Яворова
5·50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (¹/₅—³⁰/₉)
6·35	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги,
6·25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
7·30	до Рави рускої
9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
10·05	до Перемишля (¹/₅—³⁰/₉ вкл.), Хирова, Івонича
10·40	до Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина, Сучави
10·55	до Самбора, Хирова, Закопаного
11·00	до Кракова Відня, Вроцлава, Варшави
11·05	до Підволочиск Іваня п., Скали, Гусятина, Потутор
11·10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45	**посп.** до Кракова, Відня. Берлїна, Варшави, Праги
2·51	**посп.** до Іцкан, Керезмезе (від ¹/₅—³⁰/₉), Калуша
4·15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлїна, Праги,
	з двірця „Підзамче"
6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Гусятина
11·15	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Потутор
2·13	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Гусятина
9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6·50, 7·50 рано, 9·55 передполуд. (тілько в недїлї і римо-кат. сьвята), 1·46 попол. (тілько в недїлї і р.-кат. сьвята); 3·05, 4·16, 5·00 попол., 7·41, 8·55 вечером.

з Янова 8·18 рано, 1·15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4·32 попол., 8·45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9·25 вечером (від 14/5 до 10/9 тілько що недїлї і сьвята).

зі Ширця 10·10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в недїлї і сьвята).

з Любіня 10·10 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять з головного двірця:

до Брухович (від 14/5 до 10/9 вкл. 5·50 рано, 8·30 рано (тілько що недїлї і сьвята р.-кат.); 12·30 попол. (тілько що недїлї і сьвята р.-кат.), 2·10, 3·20 попол. 6·10, 7·30 і 7·55 веч.).

до Рави рускої 11·15 в ночи кождої недїлї.

до Янова 6·55 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в недїлї і сьвята). 3·08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5·58 пополудни,

до Щирця 1·55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в недїлї і сьвята)

до Любіня вел. 2·15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і сьвят.

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мин. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — Звичайні білєти їзди як і всякі инші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. зелїзниць, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Видає і відповідає за редакцию: **Лев Лопатиньский**.

З друкарнї В. А. Шийковского.